

„EDINOST“

Izhaja enkrat na dan, razen nedelj in praznikov, ob 4. uri pop. — Naročnina znaša: za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K in za en mesec 2 K. — Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se upravištvo ne ozira.

Po tobakarnah v Trstu se prodajajo posamične številke po 6 stot. (3 nvč.); izven Trsta pa po 8 st.

Telefon številka 870.

Edinost

Glasilu političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd., se računajo po pogodbi. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo. Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravištvo v ulici **Molin piccolo št. 3. II. nadstr.** Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna: ulica Carintia št. 12.

Obstrukcija proti pravici našega jezika na sodiščih.

Včeraj smo zopet doživeli na našem tržaškem deželnem sodišču razpravo, ki nam je vnovič pokazala v kričeči luči, kako ovire se delejo na našh sodiščih izvedenju jezikovne ravnopravnosti in kolike težave se stavlja na pot jasni pravici našega slovenskega deželnega jezika.

Na zatožni klopi sta sedela cigana Rudolf Brailić in Marija Hudorović.

Preidimo kar k stvari! Po mnogih incidentih, izzvanjih od branitelja, odvetnika dra. Cuzija, je sodni dvor storil sklep, radi katerega smo kar osupnili. Prekinili so razpravo, da pokličejo tolmača za hrvatski jezik. Motivacija temu sklepu je bila ta, da nekateri člani sodnega dvora ne znajo hrvatski.

Ta motivacija nas je osupnila do skrajnega, ker je res naravnost gorostasna, ako upoštevamo osebe, ki so sestavljale senat.

Znano je, da v okrožje deželnega sodišča v Trstu spada tudi sodni okraj Volosko, od koder sta včerajšnja obtožena. Ta okraj je — to se lahko reče — izključno hrvatski. Med 60.000 duš je, da aline, 1000 Italijanov. — Ne treba torej praviti, da ravno ta okraj — ako abstrahiramo od mesta tržaškega — daje največje število civilnih in kazenskih pravi!

In sedaj konstatiramo, da so prav tisti trije sodniki — Codrig, Crusiz, Moschè — sedeli prav v istem senatu, pred katerim so se dosedaj vršile razprave (zvezemši porotne) s hrvatskimi obdolženci in pričami, a to vedno brez tolmača!

Sedaj pa konstatiramo dalje:

Svetovalec Codrig je bil mnogo let predsednik kazenskega senata v Trstu in je bil eno leto predsednik slovanskega civilnega senata — in je kakor tak torej moral in je vodil veliko število hrvatskih pravi. Isti je bil v Rovinju predsednik kazenskega senata, kjer vsaj 70% vseh strank pripada hrvatski narodnosti!

Svetovalec Crusiz je bil v Trstu nekaj let predsednik kazenskega senata. Kakor tak je istotako zaslišaval mnogo strank iz voloskega okraja, ki so bile, seveda, hrvatskega jezika. Isti gospod svetovalec je bil nekaj let državni pravdnik namestnik v Rovinju, kjer je zastopal obtožbe proti obtožencem, ki so bili vsaj po 70% hrvatske narodnosti.

Ne moremo torej verjeti, da sta ta dva gospoda res podala izjavo, da ne umeta hrvatskega jezika, katera izjava je

služila v motivacijo za pozvanje tolmača!! Kajti: mi vsaj si ne moremo misliti, da sta v času, odkar nista več predsednika — pozabila hrvatski jezik!!

Ostaja torej samo gospod svetovalec Moschè. O njem pa je splošno znano, da ga drže v prvi vrsti radi njegovega pretveznega poznanja našega jezika, kajti — g. svetovalec naj nam ne zameri te naše odkritosti — s posebnim poznanjem italijanskega jezika se res ne more ponasati. Ako je izjavil on, da ne umeje jezika včerajšnjih obtožencov, potem pa si moramo misliti, da tudi slovenskega ne umeje. Ta misel naša se opira na vsakdanjo prakso od strani sodnih funkcionarjev samih, kakor hočemo dokazati nižje doli.

Veliki sodni okraj voloski, ki šteje kakih 60.000 Hrvatov, pripada območju deželnega sodišča v Trstu.

V imenu pozitivnega državnega zakona in v imenu najelementarnejše pravičnosti in tudi v eminentnem interesu za neseljivost pravosodstva samega smejo zahtevati ti tisoči Hrvatov, da se razprave proti njim vodijo v njihovem materinem jeziku. In fakt je, da se v Trstu civilne razprave v njihovih stvarih že sedaj vodijo v hrvatskem jeziku!

Prihajamo do prevažne konstatacije, ki nam izborao označa dogodek na včerajšnji razpravi. Konstatujemo namreč, da je razlika med hrvatsko govorico v voloskem okraju in slovenščino tako neznatna, da so do sedaj sodniki, ki so le enkrat malo pogledali v slovensko slovnico, v svojo kvalifikacijsko tabelo prav pogumno zapisavali, da umejo in govorijo slovenski in hrvatski jezik, in da ravno tudi gori navedeni uradniki (poleg še drugih, seveda) niso v takih slučajih delali nobene razlike med obema jezikoma!

Zaključujemo: mi ne odnehamo in ne odnehamo, dokler ne bo definitivno konec takim dogodkom, kakoršnjega smo doživeli na včerajšnji razpravi.

Za Hrvate v Istri, v kolikor pripadajo našemu deželnemu sodišču, se morajo porabljati sodniki, ki bodo umeli in hoteli umeti tudi njihov jezik, ker resnica ostaja nepremišljena: sodišča so tu radi strank in ne narote! Kdor nima potrebne kvalifikacije tudi v jezikovnem pogledu, kdor ne odgovarja zahtevam, ki jih narod naš stavlja opravičeno, ta naj gre v zaslužni pokoj in naj napravi mesto drugim, mlajšim, jezikovno sposobnejšim ljudem!

Židovski odvetniki in kakov posamični jezikovno nesposobni uradnik ne bodo ovi-

doči sreči — o svojem delu — v svojem rojstnem domu. S strahom je mislil, da bi oče mogel prodati posestvo, in sedaj je ob vsaki priliki, pri mizi in na sprehodih — povsodi je pred očetom razvijal trditev, da prodaja nima zmisla. Stari ga je poslušal in Nikola ni rekel ničesar. Lev pa se ni dal oplasiti od tega, ali ozlovoljiti, ampak je dalje isto govoril, a govorečemu tako, mu je neprestano plavala pred dušo slika divno skritega lastnega gnezdeca v domu, na strani starišev, v sredi svojecev — a z golobico v sliki in olički Vere. Njo je ljubil se silo in resnostjo človeka, ki je že preživel prvo mladost, in ki občuti, da mu propade vse — ako se mu izgubi ljubezen izbrane duše. — Vera je sedaj skoro vsaki dan prihajala v Lipnjak, da je pomagala Zlatci na šivanju »balec«. Ta čas Lev ni pričakoval njenih prihodov z nestrpnostjo dvajsetletnega mladiča, ali vsakokrat, ko je začel pred dvorom sani z zastavicami, in potem hitri korak preko stopnic, in slednjič nje prijetni, dragi alt-glas — občutil je silno radost in ni imel več miru v svoji sobi. Moral je iti k deklicama in je tako tudi ostajal pri njima. Vsako jutro je sklepal za trdno, da jej razjasni vse in od-

rali uveljavljenja ene najpravičnejših naših zahtev! Kajti to bi bilo res nezaslišano, gorostasno, bila bi pljuska v obraz najjasnej pravici, ako bi se radi kakih 60–70 oseb en cel narod moral odrekat svojim najelementarnejšim pravicam!

Politični pregled.

V Trstu, 9. maja 1903.

Trozveza je postala zagonetka. Ali se sploh obnovi? Ali pa se obnavi, toda — kako bi rekli? — s toploto, ki bo za nekoliko stopinj manjša, nego je bila ona dosedanjega dogovora?!

Izlasti po obisku nemškega cesarja Viljela v Rimu smo popolnoma desorijentirani. Če slušamo slučajno bodi kateregakoli oficijozna, moramo verjeti, da je vse ostalo, kakor je bilo in da se ni izvršila ni najmanjša sprememba v odnosajih med Avstro-ogrske in Italijo: vse je prisrčno intimno v zmislu najtesnejega zavezništva.

Če pa malce prisluškujemo govoru dogodkov, če nočemo prezirati, kar se je te dni godilo v Rimu med dvema vladarjema iz trozveze, in če zovemo potem nekoliko razuma in logike na pomoč, potem se je težko ubraniti misli, da se je vendar nekaj spremenilo! Kakor je bil prirejen sestanek v Rimu med Viljelmom in Viktorjem Emanuelom, napravila na te utis, kakor da trozveza že obstoji iz — dveh zaveznic!

Tako sta se vedla, tako govorila oba zbrana monarha in tako govorila že dlje časa tudi italijanski državniki, izlasti, odkar so zopet iztrebili tudi pot na Francozko, ki jo je bil zasul pokojni Cispi, zaveden v to od pokojnega Bismarcka, izlasti pa od tedaj, ko so gospoda v Italiji prišli do mnenja, da imajo tudi oni nekaj iskati na Balkanu. O tem pa so tudi zapazili, da bo njihova pot tjakaj prav gotovo križala avstrijske poti. Tako visi takorekoč v zraku konflikt med interesi Avstro-Ogrske in drznimi aspiracijami — Italije.

In mej tema državama se ima obnoviti politična zveza! Ljudje majajo z glavami.

Te dni je bil neki sotrudnik sofijske »Večerne poste« v Milanu in tu je izvedel od urednika znanega, uglednega in običajno dobro informiranega lista »Corriere della Sera«, da se trozveza obnovi, ali da je v tekstu dogovora določeno, da za vsako teritorialno povečanje, ki bi jo Avstro-Ogrska dosegla na Balkanu, ima Italija dobiti primerno kompenzacijo...

Odkrito povedano: svet nima posebnega mnenja o avstrijski diplomaciji, ali to je ven-

krije svojo ljubazen. Včasih je celo razmišljal, kako bi mogel zamolčati svojo zgodovino z Blanso. Ali takoj se je temu uprl vse poštenje njegovo, pak je začel potem dokazovati sam sebi, kako da je popolnoma neopravičena njegova bojazen, da bi se Vera radi minulosti odvrnila od njega. »Ako me ljubi — zakaj bi?« A da ga ljubi — skoro da ni več dvomil na tem. Njena odprta, kakor bistri vir jasna duša se ni mogla prikrihati, on je čital iz krasnih jej očij, iz vzbujenega in pordečlega jej obraza, iz vsake kretnje, da mu tam pod nežnimi prsi gori žarkim ognjem — gori — zanj! Mislil je tudi, da je tudi Vera uganila njegovo ljubezen, celo gotov je bil, da ona ve za tonjgovo ljubezen. Vse njuno mejebojno obnavljanje je govorilo za to. In vendar je Vera odhajala večer na večer, ne da bi bilo prišlo do kake izjave.

A kako divni časi so bili to ob vsem tem — tako skupaj preživljeni čas v ozki, cvetjem odišeni sobici Zlatini!

XXXI.

Nekoliko dni pred Božičem je bil odšel stari Blinjević na veliki letni somenj v Medmurje. Tako je delal vsako leto. To pot ga

dar težko verjeti, da je tako slepa, da bi sklepala take dogovore. Treba se vendar vprašati: kje naj dobi Italija tako kompenzacijo? Na Balkanu bi bila jedina Albanija grizljaj za Italijo. Vse drugo je izključeno. V italijansko Albanijo pa bi mogla naša monarhija privoliti le tedaj, če bi hotela abdicirati na Sredozemskem morju, če bi si sama hotela zapreti pot po morju v široki svet, če bi se odločila, da izpodreže žile svoji trgovini in industriji!

Ali naj dobi Italija kompenzacijo v sedanjih mejah monarhije? Ali naj dobi naš Trst? Ako bi naša monarhija dovolila v to, bi storila sličen čin samoubojstva, kakor s privoljenjem, da Albanija preide v italijansko oblast.

Pa tudi to, da bi Avstro-Ogrska hotela žrtvovati južni Tirol, ni verjetno. Verjetneje, nego to, kar je g. Albertini v Milanu govoril z bolgarskim novinarjem, je pa že — ako je le kaj logike na svetu — kar piše rusko »Novo Vreme«, ki pravi:

»Minoli so za vedno tisti časi, ko so Nemčija, Avstrija in Italija sestavljale kompaktno zvezo. Italija je nezadovoljna z Avstrijo radi raznih vprašanj. Nemčija je ljubosumna radi balkanske politike Avstrije in radi tendence avstrijske diplomacije za sporazumno postopanje z Rusijo. Po vsem tem je soditi, da smo na predvečer velikih sprememb v odnosajih med evropskimi državami.«

Logika dogodkov ob obisku cesarja Viljela v Rimu se res postavlja na stran ruskega lista. Mi avstrijski Slovani bi se morali seveda le radovati, ako pride res do takih »velikih sprememb«, kajti te spremembe bi morale vnanjo politiko naše monarhije navesti na tiste tire, ki edini morejo odgovarjati interesom monarhije. Avstro-Ogrski, ki hoče imeti bodočnost, je mesto edino na strani Rusije, ker le v sporazumljenju z Rusijo mora priti do take rešitve balkanskega vprašanja, ki bo služilo bodočnosti naše monarhije. A prvi predpogoj taki pametni vnanji politiki bo — pametna notranja politika v Avstriji! Potem še le bo Avstrija povrnena sebi, svojim nalogam in svojim narodom!

Dogodki na Balkanu. Iz Soluna poročajo, da so imeli Turki v Skoplju dne 30. aprila tajni shod, na katerem so sklenili poklati vse kristijane, čim poči prva bomba. Po vsej Macedoniji vlada grozen strah, nihče ni gotov, da bo naslednjega dne še živ. Vsled tega je nastala tam popolna stagnacija v vsem prometu.

Vesti, ki so te dni prihajale iz Mona-

je moral spremljati Lev. Temu je bilo težko, da bo moral biti za nekoliko dni odsoten od doma. Seveda mu je bilo največ za Verino družbo. — No, očetu ni mogel odreči.

Izostala sta osem dni, ker sta ob tej priliki tudi obiskala stare prijatelje po okolici. Nekoliko ju je zadrževalo tudi slabo vreme. Lev je bil že kar nestrpen po domu in ko sta slednjič dospela domov, je bil vez arečen.

Takoj naslednjega dne je bil šel v Dragance, a našel je deklico objokano in žalostno v njeni sobi. Ob njegovem prihodu jej je za hip zasejal obraz od veselja, in je — proti svoji volji — vskliknila: — No, hvala Bogu, da ste došli!

— Tu — čitajte! — in ona je stopila k mizici, kjer je vzela popisane pol pole papirja ter ga nudila Levu. — Mikolaš je zaprosil prodajo — in dražba je odrejena. Lep Božič se mi pripravlja! — in Vera je vzdihnila globoko. In med tem, ko se je Lev jezil in osupneno čital odlok, je nadaljevala: — Pa, prosim Vas, kako more biti to — dražba je določena za začetek januarja, a meni so bili rekli v Mikolaševi pisarni, da je odložena do spomladi!! (Pride še.)

PODLISTEK.

Na rojstni zemlji.

Spisal Ksaver-Sándor-Gyalaki; prevel M. C. XXX.

Tudi Lev je uvideval sedaj, da si mora prizadevati, da se bo pokoril — da se poniža pred veličanstvom neizprosni zakonov prirode, da bo čuval srečo, da bo dober in požrtvovalen. Bil je prepričan, da bo le tedaj mirne in zadovoljne duše, ako začne hrepneti po tiki dobroti in ako z ljubezajo vsprejem v svojo notranjost vse, kar živi in kar se giblje — tudi grudo samo, na kateri stoji. Uvideval je, kako je vse drugo ničeno in slabo. Moč v svetu, sijaj zlata, — slava med ljudmi — vse — vse je le nepretržna vrsta nepretržne muke, ker ni odvisno od lastnega srca, ampak je vse odvisno od vnanjosti in od naključja. Zato sedaj ni slušal le glasu srca, ampak govoril mu je tudi razum, da more najti svoje zadovoljstvo le tedaj, ako se popolnoma odreče dosedanjemu prizadevanju v svetu, pak se zakopje tu sem v to selo — sem v svoj dom. Oh — kako divne sanje so se mu vrtele po glavi o bo-

stira, da se tamkaj pripravljajo atentati z dinamitom, so se obistinile. V sredo jutraj se je tamkaj dogodila velika eksplozija, spremljana s podzemeljskim bobnenjem, kar kaže, da so ustaši, kakor v Solunu, tudi tu izkopali podzemeljski rov, kamor so položili dinamit in ga potem zažgali. Vsed te eksplozije so se po vsem mestu pobile šipe. Kmalu na to so se dogodile druge eksplozije, katere pa so bile mnogo manjše. Po mestu vlada grozen strah. Iz Mitrovice donesajo nadalje vesti, da so Turki v okolici mesta poklali v neki kristijanski vasi vse prebivalce.

Po atentatih v Mitrovici so turški vojaki po mestu lovili Bolgare in jih morili.

Istočasno, ko so v mestu eksplozirale dinamitne bombe, vršile so se na več mestih v monastirski okolici bitke med ustaši in turškimi četami. Nadalje se je vršila bitka tudi pri Krapesti.

Angleški listi prinašajo brzojavke iz Carigrada, v katerih se pripoveduje, da je ruski peslanik v Carigradu, Sinovjev, odsvetoval turški vladi zaprijeti vojno z Bolgarijo.

Kar se tiče izmenjave not med turško in bolgarsko vlado, so današnje vesti drugačne, nego so bile prvotne. Zadnje vesti trdijo namreč, da bolgarska vlada sploh ni odgovorila na turško noto, marveč da je ministereki predsednik Danev turškemu diplomatičnemu zastopniku le priporočal, naj vzame noto nazaj, ker so v njej zapopadana obdobja Bolgarije neosnovana.

Turški diplomatični zastopnik da se je sprva branil to storiti, a potem, ko je dobil instrukcije iz Carigrada, je noto vzel nazaj.

Iz Carigrada poročajo, da so se Albanci odrekli opoziciji proti reformam ter da so navdušeno pozdravljali turške vojaške čete o njih prihodu v Diakovo in druga albanska mesta.

Rusija v Mandžuriji. V Njučuang je te dni dospelo več ruskih topov. Med Port-Arturjem in reko Liao je utaborjenih 14.000 mož ruske vojske. Močan oddelek čet pa se je odpeljal zasest mesto Tjenčuting. Rusi so baje zgradili ob obali in blizu mesta Ljaogong mnogo utrdb, ki zapirajo pot od Port Arturja do reke Liao. V Njučuang je došlo poleg topov tudi mnogo živil. Vse to kaže, da se Rusija pridno pripravlja, da bo mogla Mandžurijo braniti proti komur-sibodi.

Tržaške vesti.

Dogodki v Riečanjih. Z Dunaja smo prejeli danes od zaupne strani nastopne vrstice:

»Že pred kakimi osmimi dnevi je prinesla »Edinost« po drugih novinah vest, da pride na Dunaj križevaški katoliški škof vzhodnega obreda, presvetli g. Drohobecki, v namen, da pojde na nuncijaturo in k ministru za bogočastje radi riečanjskega vprašanja.

Iz gotovega vira doznajemo sedaj, da je bil rečeni presvetli biskup te dni res toliko na nuncijaturi, kolikor pri ministru za bogočastje, radi riečanjskega vprašanja.

Dne 7. t. m. pa je bil isti biskup vsprejet tudi od Njegovega Veličanstva cesarja in kralja. Biskup se je nenavadno dolgo mudil pred cesarjem, in to priče, koliko je zaupanje, ki je uživa biskup pri vladarju. A da je poslan tudi v drugih visokih krogih, o tem priča dejstvo, da je bil istega dne gost v rodbini nadvojvode Leopolda Salvatorja.

Sodimo, da gre biskupu za to, da bi narod v Riečanjih ohranil katoliški cerkvi in da bi rešil istega iz stanja in dogodkov, ki so naravnost neverjetni in so nasramoto dvajsetemu stoletju, posebnost se se še pomisli, da se gode v srednje evropski državi. Čuje se tudi, da biskup Drohobecki v riečanjskem vprašanju ukrene še druge korake.

Tako naša zaupna oseba na Dunaju. Mi pa se za danes vzdržujemo vsake opazke.

Komedija in obstrukcija na sodišču. (Nadaljevanje včerajšnjega poročila o kazenski razpravi proti dvema Ciganoma na tujašnjem deželnem sodišču.)

Ko se je razprava, ki se je pretrgala, da je mogel zapisnikar, praktikant Sanein, sestaviti zapisnik, zopet zapričela, je zapisnikar prečital zapisnik.

Branitelj, odvetnik Cuzzi, je na to omenil, da je medtem doznal, da obtožena ništa Slovenca, temveč Hrvata ter da govori hrvatski in ne slovenski. Nadalje, da od členov senata razume hrvatski le predsednik,

ostali členi in tudi zastopnik državnega pravdnistva pa da ne razumejo tega jezika.

Namestnik državnega pravdnistva, dr. Pangrazi, je na to odvrnil, da obtožena razume tudi slovenski, ker sta bila zaslišana v tem jeziku. On, dr. Pangrazi, da razume tudi hrvatski in sploh da sta si slovenski in hrvatski jezik jako alična.

Nadalje je branitelj omenjal, da tudi zapisnikar ne ume hrvatski.

Zapisnikar Sanein pa je odgovoril, da je zmožen tudi tega jezika.

Odvetnik je slednjič zahteval, naj se razprava odgodi.

Sodni dvor se je na to odstranil in ko se je povrnil zopet v dvorano, naznanil je predsednik, da se razprava pretrga ter da se bo nadaljevala ob 5. uri popoldne ter se pozove tolmača za hrvatski jezik, ker ne razumejo vsi členi sodnega dvora tega jezika.

Ob 5. uri popoldne se je nadaljevala razprava s posredovanjem tolmača za hrvatski jezik, odvetnika dra. Savo.

Branitelj dr. Cuzzi je še nadalje tiral obstrukcijo. Zahteval je stenografa, zahteval je, da se mu prečitajo odstavki iz zapisnika in ker je zapisnikar prečital dotični odstavek v slovenskem jeziku, je protestiral proti temu, ker da obtožena govori hrvatski.

Predsednik je na to pojasnil, da obtožena govori hrvatsko, ki ni ne prav hrvatsko, ne slovensko, v sedar se zapisnik lahko piše v enem ali drugem teh jezikov.

Na zahtevo branitelja se je razprava zopet pretrgala, da je mogel zapisnikar prevesti zapisnik na italijanski jezik.

Ko se je razprava zopet zapričela, je obtožena Brajlić tožil predsedniku, da je že popolnoma naveličen in naj ga ali osvobodijo ali obsodijo, samo da bo tega enkrat konec.

Potem je še enkrat zahteval branitelj, da se mu prečita zapisnik in je hotel videti, da-li je isti pisan v laškem jeziku.

Slednjič se je ta dolga in zamotana razprava vendar končala in obtožena Rudolf Brajlić in Marija Hudorović sta bila rešena obtožbe zločina tatvine in je bil le Brajlić obsojen na 14 dnevno zapor radi prestopka tatvine.

Predsedoval je svet. Cazzafura; sodniki so bili svet. Codrig, Crusiz in Moschö.

Soglašamo. Včerajšnji »Indipendente« prinaša precej dolg članek, ki se bavi s sedarje nezaslišano draginjo mesa. Kakor smo sicer glede polit. in narodnih stvari v vednem boju z omenjenim listom, moremo mi v tem slučaju podpisati vsa izvajanja »Indipendentova«. Kakor smo mi ravno v včerajšnjem izdanju, tako navaja tudi »Indipendente« kakor glavni vzrok tej silni draginji mesa — tisti nesrečni kartel.

Kdo bi mogel imeti kaj proti temu, ako trgovec, obrtnik in sploh vsaki delavec gleda, kako bi si pomagal in zboljšal svoje materialno stanje; ali pomagati sebi in odirati stotine tisočev — revežev, to ni človeško! Ob sedanjem »kartelu«, v katerem so združeni vsi tržaški mesarji, je tudi za revnejše mesarje precej slabo, ker morajo svojim kapitalističnim mogotcem slano plačevati naročeno meso, a dobivajo le malenkosten del skupnega, iz odiranja revežev pridobljenega skupička!

Da se rečenim mogotcem zaustavi tako odiranje itak že revnega meščanstva, ki se le s težavo hrani in si vzdržuje revno ekzistenco, nasvetuje »Indipendente«, naj se ustanove, oziroma odpro vsaj štiri občinske mesnice! Le tako da bo konec tej grozni draginji!

Na noge! Na delo magistratova gospoda! Časi so resni — meščanstvo zahteva od vas, da vršite svojo dolžnost, da mu pomorete, da je vzamete v zaščito pred — odiranjem.

Primorska vlada in domovinska pravica. Primorska vlada se res kaj malo briga za dobrobit prebivalstva.

Referentoma za slovenske prizive je primorska vlada določila moža, ki sta sicer pošteni, a li nezmotna — slovenskega jezika! Slovenski prizivi leže tam na kupih in v skladih. Nekateri teh so rešeni, drugi — ker jih gospoda referenta ne umeta — čakajo rešitve.

Temu bi morali odpomoči, ako bi velični gospodje imeli le količikaj zmišla za veliki pomen, ki ga ima vprašanje domovinske pravice za pritožitelje same in še več za naše revne kmečke občine. Ta naša vlada pa nima tudi potrebne energije proti nezakonitemu postopanju magistratovih organov, ki

porabljajo tudi nedovoljena sredstva v to, da zavlačujejo rešitev prošelj za podeljenje domovinske pravice!

Niti redarstvenih organov ne more ta naša vlada poučiti dovolj natanjko, kako jim je postopati v stvari izdajanja potrdil o 10-letnem bivanju! Sedaj ni več s temi prošnjami tistega navala, kakor je bil v početku, a še sedaj se na redarstvu izgubljajo kar po 3—4 prošnje na enkrat!

Ukljub vsem našim pritožbam izdaja redarstvo na slovenske prošnje laška potrdila, češ, da nima na razpolago uradnikov, ki bi bili zmožni slovenskega jezika!

Vse to bi morala c. kr. vlada preiskati in ukreniti potrebno, da še enkrat prenehajo te protizakonite razmere! Drugače se še bolj razširi itak že dovolj razširjeno mnenje, da je tu skupna zarota proti — revežem!

V dokaz, kako se v nas postopa s pritožbami za domovinsko pravico, naj služi sledeči slučaj:

Pred dobrim letom je nekdo vložil na mestnem magistratu laško prošnjo za dosego domovinske pravice. Ker mu v tem dolgem času ni prišla nikaka rešitev, je šel te dni osebno na magistrat povprašat, kaj da je z njegovo prošnjo? Tam so mu odgovorili, da se je njegova prošnja, katere številko so mu dali — izgubila! Svetovali so možu, naj vloži novo prošnjo, toda on ni poslušal magistratovcev, ampak je vložil pritožbo na c. k. namestništvo.

Sedaj smo radovedni, kaj se izkuha iz te moke?! Radovedni smo, se bo-li prosilca sililo, naj zopet izgubi nad leto časa in naj vloži novo prošnjo zato, ker je magistrat zakrivil nekaj, česar ne bi smel zakriviti!

Radovedni smo tudi, kdaj vdobe dekret o podeljenju domovinske pravice vsi oni, ki radi magistratovih pritožeb do najvišje instance čakajo že tretje leto na definitivno rešitev svojih prošelj!?

Vsakako pa živimo mi Tržačani v nekem nenavadnem — skoraj bi rekli izjemnem stanju!

Vlade, magistrat in redarstvo so nam »dobri prijatelji« — zato pa nam gredo tako po bliskovo — na roko!!

Biskup Nagl na delu. Iz Istre smo prejeli: »Naša Sloga« piše: »Pred nekoliko mesecev je bil odprt natečaj za nekatere župnije, mej temi tudi za pazinsko. Za to je prosilo 5—6 usposobljenih duhovnikov. Patronu Montecuccoli, ali bolje: upravitelju njegovega imetja v Pazinu ni bil po volji nobeden prosilec, ker so bili vsi — Hrvatje. Upravni svet v Pazinu (katerega ni smeti zamenjavati z občinskim. Op. ured. »Ed.«) je predložil škofu zahtevo, naj ne imenuje nobenega prositeljev, ampak naj počaka, dokler ne bo mogel prositi kateri Italijan, ker Pazin da je italijanska župnija. Pazinska župnija pa šteje glasov ljudskega štetja od leta 1890 2000 Hrvatov in 1116 Italijanov. Škof je pa ugodil zahtevi Italijanov, kajti (v kolikor smo obveščeni) ne bo imenovan nobeden od prositeljev, ampak bo tekmo časa odprt nov natečaj. Med prositelji je bil tudi čestiti župnik-dekan buzetaki, Anton Kalac, rojen v Pazinu, kateremu je dotična prošnja že vrnena.«

Tako »Naša Sloga«. »Slovenec« nam pa izvoli odgovoriti, da-li tudi za moža, katerim je »Naša Sloga« glasilo, velja označenje, katero je bil »Slovenec« napisal v svoji 100. številki od 4. maja za vse one, ki niso zadovoljni z nastopanjem škofa Nagla — označenje s »križčiči«?

S slavospevi, ki jih je prinašal »Slovenec« te dni sedanjemu režimu na tržaški škofiji, se bomo še bavili in kakor klasične priče bomo imeli o tem poročili od strani listov, ki jih pišejo katoliški duhovniki. Nekaj pa bodi že danes povedano gospodom okolo »Slovenca«: ako res velja argumentacija v omenjenih »Slovenčevih« slavospevih, potem je bil namestnik Rinaldini uzor uradnika — pravičnega uradnika in čuvarja enakopravnosti! Tudi on se je znal priučiti po par slovenskih besed, a katerimi je obotvorjenju deželnega zbora istrskega metal — pesek v oči!

In vendar je med nami Slovenci spomin na vladanje Rinaldinijevo proklet! Mi nočemo črtati kongruence med Rinaldinijem in Naglom, ker se vendar le bojimo, da bi poslednjemu delali krivico. Ali če je gospodi v Ljubljani res do tega, da ne bo narod naš Nagla postavljaj poleg Rinaldinija, morali bi možki govoriti resnico in svariti, ne pa da nepre-

stano vihte kadilnico in delajo oblake, ki naj bi zakrivali stvari! Na vsaki način pa bodi povedano gospodi, da nas ne prisilijo z nikakim sredstvom, da ne bi dalje skrbeli za to, da bo narod naš tudi skozi oblake iz kadilnice videl — resnice!

Eden izmed »ljubih gostov«! Pred več časom že je bil prišel v Trst — v to pribežališče »bratec« in »blažene« dežele — neki Orlando iz Kalabrije.

Pred nekoliko dnevi je tukajšnje redarstvo doznalo, da je ta — tudi nekaterim »Slovencem« priljubljeni »brat« — že prestal eno kazen radi — umorstva!

Ker je bil v svoji državi podrejen strogu redarstvenemu nadzorstvu, si je domislil, da je v Trstu vse polno ljudi, ki kaj radi podpirajo njemu slične junake in njegov zaključek je bil storjen: hajdi v — Trst!

Včeraj jutraj okolo 10. ure pa je Orlandovala zvezda zatemnela; redarstveni nadzornik Schubert ga je zasačil in odvel v zapore. Pričakovati je kake oestre interpelacije v laškem parlamentu, ali pa celo morda tudi v našem mestnem svetu!

Pojdimo na Dunaj! (Burka v 4. dejanjih). Ta igra, ki jo bo predstavljalo jutri »dramatično društvo« v gledališču »Fenice«, ima mnogo komike v sebi in je po svojih spletkah in komičnih situacijah zelo zabavna. Tendence igre je: razlika med velikomestnim življenjem in onim v trgu na deželi; naravno je torej, da »junaki« prihajajo v razne zadrege in komične situacije vsled velikomestnih navad, iz katerih pa se znajo rešiti, se svojim sicer provincijalnim ali zdravim humorjem in naziranjem.

V 1. dejanju vidimo tržke honoratijore, (igra je lokalizirana na Vrhniki) ki sestavljajo marjaš-partijo. Tekom leta hranijo ves dobiček igre in ob obletnici sklonejo, da bodo s tem denarjem — vsak iz svojih posebnih razlogov — potovali na Dunaj na razstavo.

V 2. aktu pa vidimo našo družbo že na Dunaju v restavraciji pri zajutruku, kjer si pravijo svoje utise velikomestnega življenja. Naročajo si raznih jedi in pijač, a ker se jim zdi račun previsok, ga nočejo plačati, tako, da natakari kliče policaja. Ob opravičevanju pade enemu izmed družke iz dežnika zlata ura, ki mu jo je bil vrgel tja neki tat.

Vsled tega so v tretjem dejanju pred policijskim komisarjem in se (timveč, ko jih imajo za tatinsko družbo) prav po svoje branijo. Po prekanjenosti pa se jim posreči uiti.

V četrtem dejanju jih najdemo v posredovalnici. Stara devica L'zabeta, tudi člen marjaš-družbe, je že dolgo anoncirala pri dunajskih časopisih ženitavo ponudbo. Slednjič se je nekdo ujel na te limanice in to je baš zopet člen iz te družbe. Seveda se dotičnik zopet reši iz zagate, dokler ne pade stari devici v zanke sam policijski komisar, ki zasleduje ubegle namišljene tatove.

To je seveda le nit vse igre; mimo tega pa se godijo razni stranski komični dogodki in se predstavlja mnogo drugih postranskih spletk, ki zamotavajo glavno dejanje, dokler se reši vse povojno.

Dramatično društvo, čegar dosežanje predstave so bile bolj resnega ali narodnega značaja, podaja s tem igro-burko, kateri glavni namen je: zabavati in provzročati smeh. Prepričani smo, da se bo vsak gledalec vrlo zabaval.

Ker ima društvo z gledališčem in z drugimi pripravami mnogo stroškov, nadejamo se, da tudi to predstavo obišče mnogo in mnogo občinstva, ki se je dosedaj vedno zanimalo za dramatične predstave ter da napolni prostorno gledališče »Fenice«, timveč, ko je vstopnina določena zelo nizko (v prtiliže 40 novč., na galerijo 20 novč.) Začetek bo ob 7. in pol uri zvečer. Opozorjamo, da je uhod v prtiliže iz ulice Stadion, a na galerijo iz ulice S. Francesco.

Numerirani sedeži se dobivajo v kavarni Commercio, a na večer predstave se bodo dobivali pri blagajni. Sedeži na takozvanih »gradinah« so svobodno pristopni vsem, ki imajo vstopnico za prtiliže.

Odposlanci pevskih društev ne pozabite, da bo jutri v nedeljo ob 10. uri popoldne posvetovanje v prostorih »Tržaškega podpornega in bralnege društva« v ulici Stadion št. 19. radi velike služnosti na korist družbe sv. Cirila in Metodija.

Mi se trudimo zanašamo, da ga ni v mestu in okolici društva, katero bi ne poslalo svojega odposlanca na to važno posvetovanje. Pričakujemo še več! Vrst pri sv. Jakobu je

prostora, prostora je za tisoče narode. In katero pevsko društvo naj ne pripozna, da je naša dična družba sv. Cirila in Metodija največje važnosti za boljšo bodočnost v našem Trstu ?!

Delavsko konsumno društvo pri sv. Jakobu je objavilo dvakrat potom »oglasa« v »Edinosti«, da je p. n. udom letni račun v društvenih prostorih na razpolago ter da istotam dobe vabila na občni zbor, ki se ima vršiti dne 17. maja t. l. Ako udje nobenkoli v letu ne obiščejo društvene gostilne, pa jim je sedaj dolžnost, da si pridejo po letni račun in da podpišejo sprejem vabila na občni zbor.

Čitalnica pri sv. Jakobu naznanja svojim p. n. udom in prijateljem, da priredi dne 7. junija t. l. vrtno veselico na šolskem vrtu slavne družbe sv. Cirila in Metodija pri sv. Jakobu s petjem, godbo in gledališko predstavo. Ker za isti dan ni še naznanjena nobena veselica, prosimo, da slavna društva blagovole upoštevati to našo današnjo objavo. Gospice pevkinje in gospode pevce pa prosimo tem potom, naj točno zahajajo k pevskim vajem.

O d b o r.

Pevsko društvo »Kolo« naznanja svojim g. pevcem in gospicam pevkam, da se bo jutrišnja pevka vaja za mešani zbor vršila v »Slovenski čitalnici« (ul. S. Francesco št. 2) ob 3. uri popoldne.

Veselica društva »Veselite« v Škedenju. Dne 19. m. m. je pevsko društvo »Veselite« v Škedenju priredilo jako lepo veselico v dvorani Sanein-Orsi istotam. Odveč bi bilo govoriti o tem, kako so se izvajale pevke točke, ker smo v našem listu že neštivilokrat povdarjali vrlino tega društva, ki bi bilo na čast in v ponos tudi marsikateremu mestu. Žal le, da je bila ta veselica tako slabo obiskana, da je imelo društvo celó zgubo. Te pičle udeležbe pa je bilo gotovo v prvi vrsti krivo volilno gibanje — bila je namreč zadnja nedelja pred volitvami — in toliko domačini, kolikor rodoljubi v mestu, so bili praveč uglobljeni v volilno agitacijo, kar jim je zmanjšalo zanimanje za veselico. Nadejamo se pa, da bo prihodnja veselica tega izvrstnega pevskega društva tem bolje obiskana.

Tudi igralci: g. Dragic Gregorič, Ana Godina-Fujo in Urška Godina-Kudrič ter gg. Benedikt Godina in V. Mijot so jako dobro izvršili svoje vloge v igri »Bratranec«, kakor tudi g. Anton Nardin šaljivi prizor. Zgorajmenjeni igralci so, vseleči se zmage slovenskega kandidata v prvem okraju, podarili možki podružnici družbe sv. Cirila in Metodija 6 kron.

Našim kmetovalcem. Udje kmetijske družbe za Trst in okolico, ki se izkazuje s pobotnico, da so plačali udnino za leto 1902., dobijo v trgovini Alojzija Goriupa na Proseku pravo angleško modro galico do množine 15 kg. za vsakega uda po znižani ceni 52 stotink za kilogram.

Dražbe premičnin. V poned., dne 11. maja ob 10. uri popoldne se bodo vsled naredbe tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: ulica Anunziata 1, blak in razni predmeti za ladje; ulica della Tesa 3, hišna oprava; ulica del Boschetto 34, voz, konj in konjska oprava; ulica Seminario 2, hišna oprava; ulica San Lazzaro 6, hišna oprava; ulica Bacchi 5, hišna oprava; Cavazzeni 6, hišna oprava; Škedenj 31, hišna oprava; ulica Fontana 10, hišna oprava.

Vremenski vestnik. Včeraj toplomer ob 7. zjutraj 18.6, ob 2. uri popoldne 22.5 C. — Tlakomer ob 7. uri zjutraj 757. — Danes plima ob 9.12 predp. in ob 8.12 pop.; oseka ob 2.42 predp. in ob 2.45 popoldne.

Dober svet. Kdor želi nasejati lep travnik, temu priporočamo, da si naroči od c. kr. dvornege zalagatelja semen Edmunda Mauthner v Budimpešti mešanico trav imenom »Promenade« in Margarethen-Insel. Že 29 let zalaga Mauthner te semena najkrajnjim nasadom v Budimpešti Marjetinim otokom.

Vesti iz Kranjske.

* Na Vrhniki razsaja legar (vročinska bolezen). Bolezen se je pojavila vsled uživanja nezdrave pitne vode.

* Osveta nezakonske matere. »Slov. Narodu« poročajo iz K. na Pivki o nastopnem slučaja:

Dne 6. t. m. na večer se je vršila v tamošnji cerkvi poroka nekega priprostega kmetkega para. V tem hipu pa, ko je nevesta na znano vprašanje svečenikovo odgovorila z rahlim »da« — je prišlo k njej neko stareje dekle — z otročičem v naročju in vskliknilo: »Le reci »da« — na, tu ga imaš, sedaj je tvoj!«

Ni težko predstaviti si presenečenja vseh: ženina, neveste, svatov in svečenika. Poslednji kar ni mogel nekaj časa najti besede. In tudi tega ne treba pripovedovati, koliko je bilo potem govoričenja po vasi o tem srčnem nastopu nezakonske matere.

Vesti iz Štajerske.

— Slovensko polit. društvo za Spod. Štajersko s sedežem v Mariboru je sestavilo svoj odbor dne 5. maja sledeče: predsednik dr. Ivan Glaser, podpredsednik prof. Robič, tajnik A. P. Korošec, blagajnik dr. F. Rosina.

Tolovajski običaji proti — pravici! Te dni je slovensko politično društvo v Celju priredilo shod v Teharjih, kjer so o zadnjih občinskih volitvah nemškutarji pridobili večino, ker se jim je bilo posrečilo, da so premamili nekoliko slovenskih kmetov. Vei oni kmetje se sedaj britko kesajo in so na shodu burno pritrdjevali slovenskim govornikom. To peče sedaj nemškutarje, ker vidijo, da bo njihova slava na občini le sila kratka, ker bo trajala le do — prihodnjih volitev! Umevno je torej, kako razsrjeni so radi zadnjega gori omenjenega shoda. V tej jezi so se bili tako spozabili, da so najeli nekaj pijanih hlapcev, ki naj bi celjske govornike, ako bodo v mraku zapuščali Teharje, napali iz zasede. Tako nizko so torej padli, da hočejo s kamenjem iz zasede odločevati v boju za pravice slovenskega naroda na Štajerskem.

Ne, ne, in ne! Tolovajstvo more triumfirati nekaj časa, besnilo more nekaj časa praznovati svoje gnusne orgije, ali slednjič morata prevladati razum in poštenje, ki pomoreta do zmage ideji, za katero se bori 99 odstotkov prebivalstva na južnem Štajerskem. Zato naj beritelji naši — tudi če se jim dogajajo tu pa tam neljube epizode — ne klonijo duhom, marveč naj verujejo v zmago! Ta vera naj jih sokoli v trdih bojih!

Brzjojavna poročila.

Predavanja na tehnični visoki šoli zaustavljena.

DUNAJ 9. (B) Listi javljajo, da so vsled konflikta med nemško-nacionalnimi in katoliškimi dijaki predavanja in vaje na tehniški visoki šoli zaustavljene. Izdana je tudi splošna prepoved nošenja barv.

Dogodki na Balkanu.

CARIGRAD 9. (B.) Konsularna poročila, ki so došla porti o predvčeršnjih dogodkih v Monastiru, niso točna. Vsled nekega dejanskega prepira med nekim mohamedancem in nekim bolgarskim mlekarjem, so se oboroženi Turki vrgli na Bolgare, Porta pa trdi, da so Bolgari izžvali te nemire. Vali je dal konzulom zagotovila glede varstva kolonijam. Na prošnjo srbskega konzula je vojaštvo zasedlo tudi srbske šolske zavode.

CARIGRAD 9. (B.) Glasom turških sporočil je bilo v bojih pri Kapari in Orizari blizu Monastira 15 Bolgarov ubitih in 74 ranjenih. Turške zgube so bile majhne. V Seresu so zaprli dva bolgarska občinska tajnika in dva duhovnika. Tudi iz drugih krajev v evropskih vilesjih prihajajo sporočila o mnogih aretovanjih sumljivih Bolgarov.

Rusija v Mandžuriji.

LONDON 9. (B.) »Standard« piše, da je vprašanje Mandžurije zadobilo vele-resen značaj, ker hoče Rusija s silo dovesti do rešitve tega vprašanja. Ostale vlasti da se paralelno z Anglijo in Japonsko upro takemu kršenju mednarodnega prava.

»Morning post« pozivlja japonsko vlado, naj z orožjem nastopi proti Rusiji. Po prvem nje strelu da bo tudi Anglija obvezana stopiti v borbo, ako bo še katera druga vlesila na strani Rusije.

Krščanski vajenec

za pekarno se sprejme za 3-letno izšolanje proti hrani in oblačilu. Naslov: »Pekarna«, Gradec Sackstr. 84.

Izdajatelj in odgovorni urednik FRAN GODNIK.
Lastnik konsorcij lista »Edinost«.
Natisnila tiskarna konsorcija lista »Edinost« v Trstu.

„Tržaška posojilnica in hranilnica“
registрована zadruga z omejenim poroštvom.

Ker v smislu § 49. zadr. pravil občni zbor sklican za 3. maja ni bil sklepčen, sklicuje se za podlagi istega §. zadr. pravil

XI. redni občni zbor

„Tržaške posojilnice in hranilnice“
registrovane zadruga z omejenim poroštvom,

kateri bo

v nedeljo 24. maja t. l. ob 10. uri predp.

v prostorih posojilnice („Slov. Čitalnica“)

ulica S. Francesco 2.

DNEVNI RED:

1. Letno poročilo in potrjenje letnega računa.
 2. Razdelitev čistega dobička.
 3. Poročilo o gospodarstvu z rezervnim zakladom.
 4. Razni predlogi.
 5. Volitev enega uda načelnštva.
 6. Volitev nadzorništva.
- K obilni udeležbi vabi

Načelnštvo.

TRST, dne 31. marca 1903.

§ 50. Vsak zadružnik sme pri občnem zboru staviti predlog, kateri niso na dnevnem redu. O teh predlogih pa občni zbor ne more precej sklepati, ampak le odloči, če se sploh vzamejo v pretes, ali, če se morajo izročiti posebnemu odseku, ali nadzorstvu, ali pa načelnštvu, da se o njih poroča na bodočem občnem zboru. Ti predlogi se morajo potem postaviti na dnevni red bodočega občnega zbora.

Zahvala.

Vsem onim cenjenim osebam, ki so blagovolile spremiti k zadnjemu počitku našega blagega zeta in svaka,

Fraňa Lokarja,

izreka najudanejšo zahvalo.

Družina Kompere.

TRŽAŠKA POSOJILNICA IN HRANILNICA

registrovana zadruga z omejenim poroštvom.

Ulica S. Francesco št. 2, I. - TRST - Ulica S. Francesco št. 2, I.

Telefon 952.

Hranilne vloge sprejema od vsakega, če tudi ni ud zadruga in jih obrestuje po 4%. Rentni davek od hranilnih ulog plačuje zavod sam. Vlada se lahko po 1 krono.

Posojila daja samo zadružnikom in sicer na uknjižbo po 5 1/2 %, na menjice po 6 %, na zastave po 5 1/2 %.

Uradne ure: od 9—12 dopoldne in od 3—4 popoldne. Izplačuje vsaki dan ob uradnih urah. Ob nedeljah in praznikih je urad zaprt.

Poštno hranilnični račun 816.004.

Vse stroje za poljedelstvo in vinarstvo.

Novovrstne stiskalnice za oljke in grozdje z novim

diferencialnim pritiskom

hidravlične stiskalnice za vino

novosti v strojih za škropljenje proti peronosperi in za žvepljanje, grozdni mlini povsem novega sestava.

Novo svetilke z acetilenskim plinom za lovenje mrčesov, pumpe za vino, cevi za vino, kletarsko orodje kakor tudi vse druge stroje kot trieure, vitle, mlatilnice itd., pošilja po najnižjih cenah

IG. HELLER, Dunaj, II. Praterstrasse 49.

Ceniki zastoj in franko. Dopisuje v vseh jezikih.

Na najvišje povelje Njegovega

c. in kr. apostolskega Veličanstva

XXXV. ces. kr. državna loterija

za civilne dobrodelne namene totranske državne polovice.

Ta denarna loterija,

sega 18 397 dobitkov v gotovini v skupnem znesku 442 850 kron. Glavni dobiček znaša v gotovini:

200.000 kron

Žrebanje nepreklicno dne 18. junija 1903. Jedna srečka stane 4 krone.

Srečke se dobivajo pri oddelku za državne loterije na Duna u. III., Vordere Zollamtstrasse 7 in v loterijskih kolekturah, v tobakarnah, pri davčnih, poštah, brzojavnih in železniških uradih, v menjalnicah itd.; igralni načrti gratis za kupe srečk.

Srečke se dopolnjejo poštno prosto.

C. kr. ravnateljstvo loterijskih dogodkov

oddetek za državne loterije.

Svoji k svojim!
ZALOGA

pohištva

dobro poznane
tovarne mizarske zadruga v Gorici (Solžan)
vpisane zadruga z omejenim poroštvom

prej Anton Černigoj
Trst, Via di Piazza vecchia (Rosario)
št. 1. hiša Marenzi.

Največja tovarna pohištva primorske dežele.
Solidnost zjamčena, kajti les se osuši
v to nalašč pripravljenih prostorih a tem-
peraturo 60 stopinj. — Najbolj udobno, mo-
derni sestav. Konkurenčne cene.

Album pohištva brezplačno.

Tovarna pohištva

Aleksander Levi Minzi

ulica Tesa št. 25. A.
(v lastni hiši.)

ZALOGA:
Piazza Rosario (šolsko poslopje).

Cene, da se ni bati nikake konkurence.

Sprejemajo se vsakovrstna dela tudi
po posebnih načrtih.

Ilustrovan cenik brezplačno in franko.

Poljedelci !!

— najboljšo romansko žveplo —
dvakrat rafinirano I. vrste, vreča po 7 kron

— najboljša modra galica —
po 64 stotink klgr. — Prodaja kmet. trvdka

Huber & Co. Trst

ulica Madonnina (nasproti bivšemu par-
nemu mlinu).

